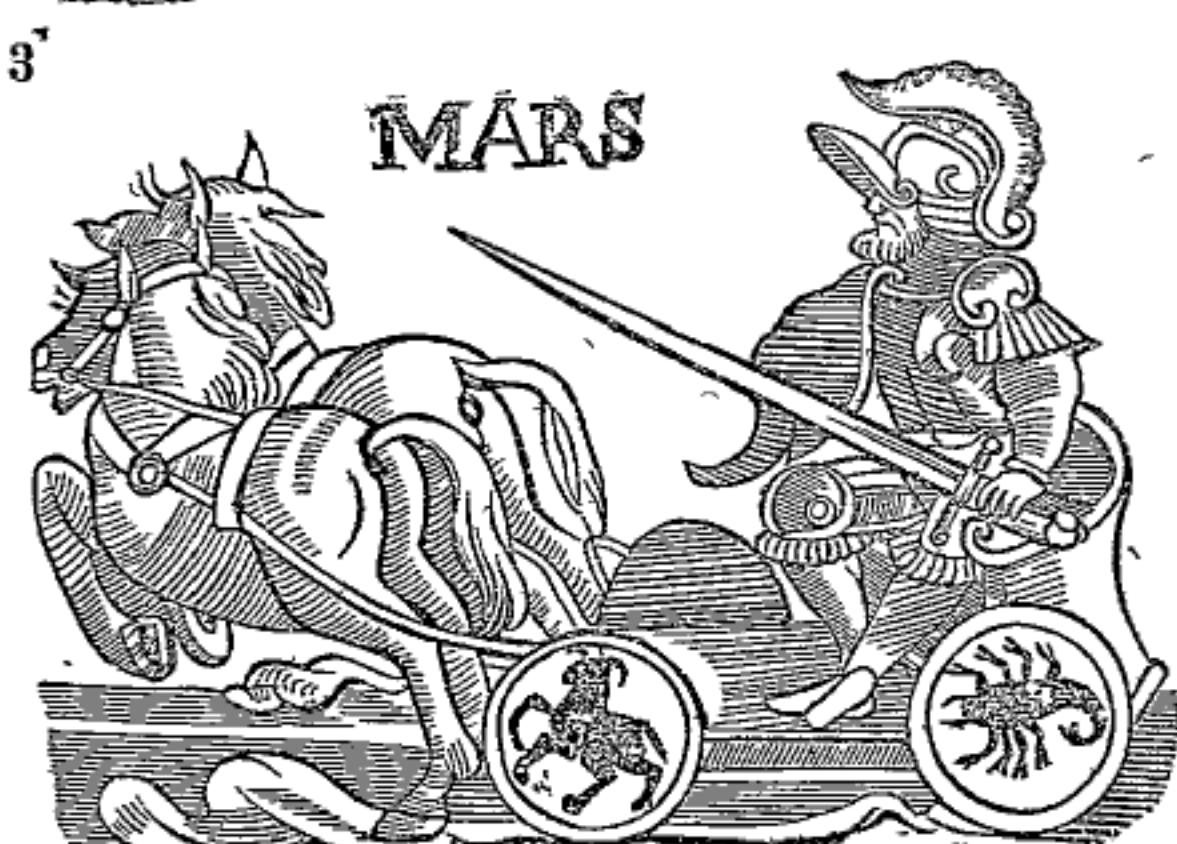
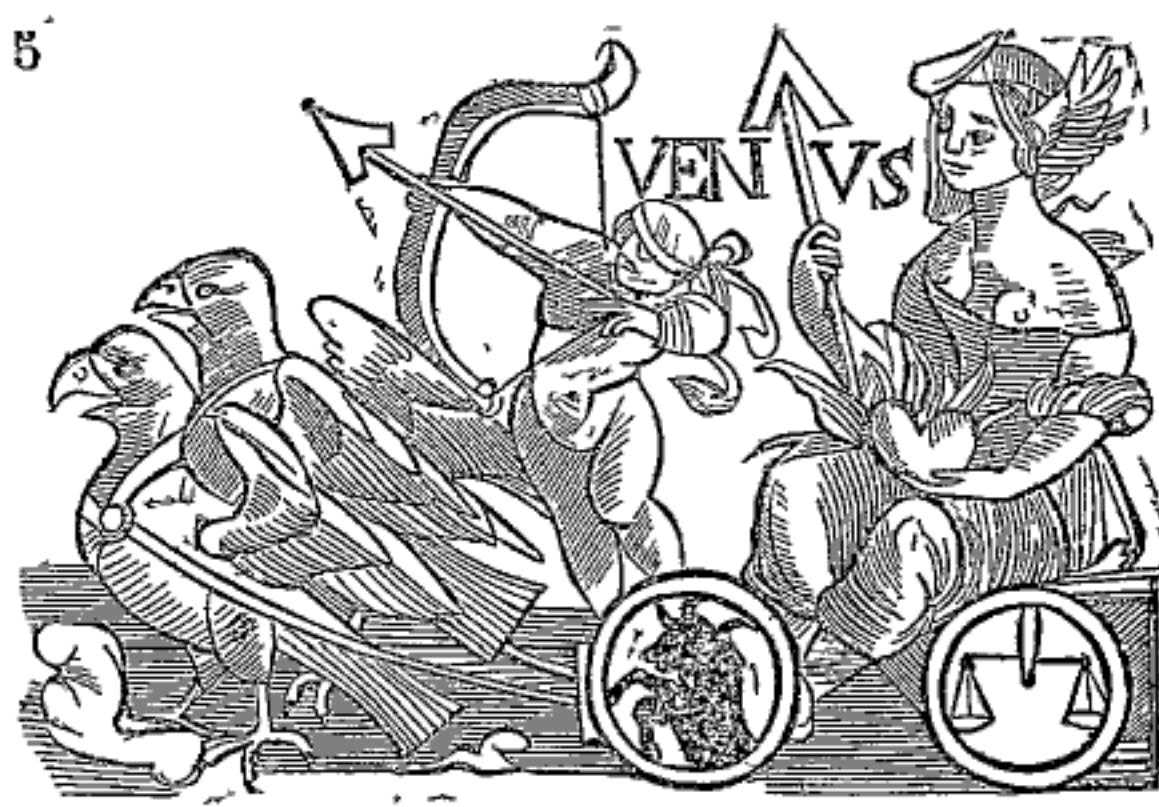
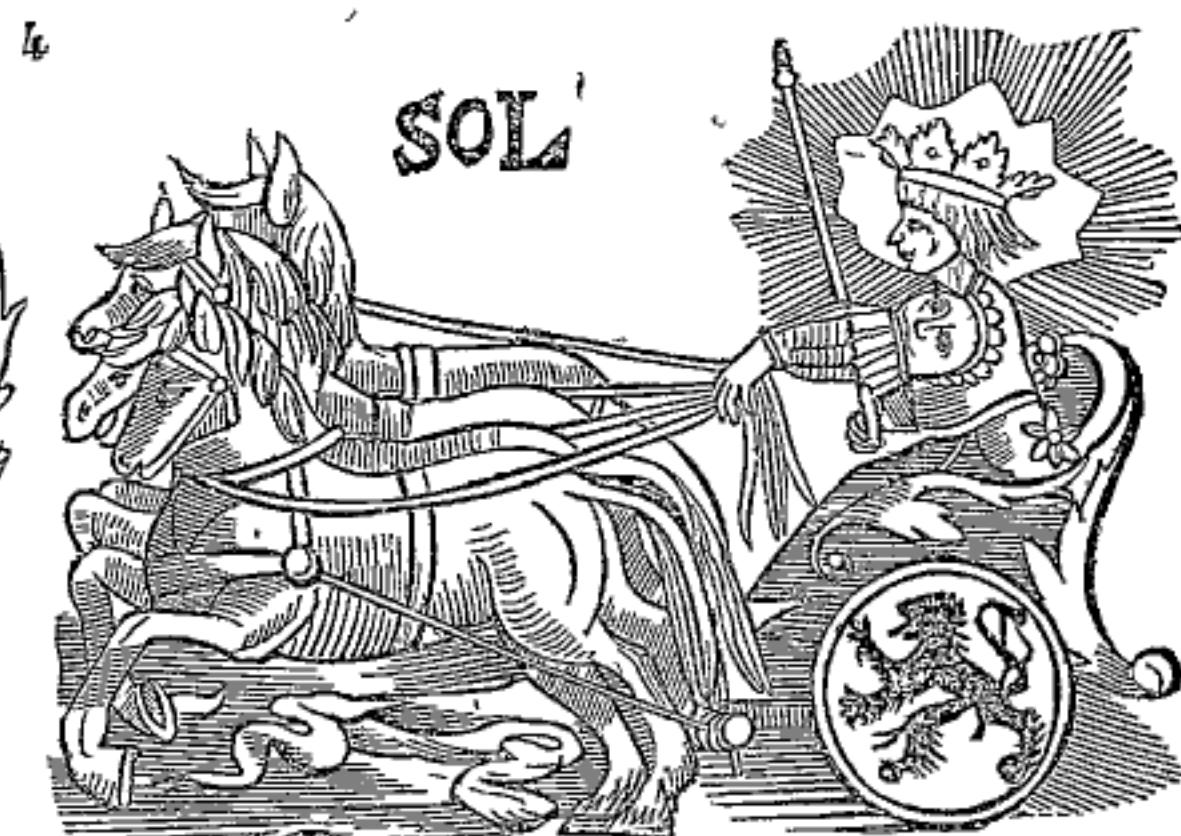

et id loci ad summum vasis, terræ vicem obtinentis sustentaculo erigas. Hoc uni facias, alioquin eveniet, ut signa plurima orta non videoas, et contra plurima sublapsa videoas. Hanc quidem positionem edocet status in æquinoctio inventus. Eclipseis solis et lunæ hujusmodi est naturæ. Constat quidem revidentibus in zodiaci regione amborum esse currere, sed non æqualiter. Sol enim nunquam ab ecliptica, quæ media est, aberrat linea. Luna vero non est in ea ipsa zodiaci medietate, sed in hoc vel illo latere. Quo sit ut cum ambo in ecliptica sint, quæ ab ecli-

A psi dicitur, utrumque ab altero, terræ umbra interveniente, obscureatur, quomodo apud nos tunc alterius lateat defectus. Nec id mirum. Cum enim ambo (ut dictum est) in eadem sint linea, sed unum supra terram, alterum infra, contingit ut insimul superioris ab interiori, et econtra inferius a superiori per terræ umbram lumine deficiat, et ita superioris uitum notatur, inferioris vero ignoratur. Quarè nosri climatis altitudo XLVIII sit, haec est ratio, quod per tot gradus a terra polus apud nos est eretus. Propterea et nos eum in sphæra sic erigimus.

BEDÆ PRESBYTERI

DE PLANETARUM ET SIGNORUM RATIONE.

Inquisitiones aliquot planetarum.

Saturnus in quo signo moretur si nosse desideras, annos ab initio mundi per 50 divide, sumpto a Libra initio: quidquid infra 50 remanserit, per duos annos et dimidium partire, dato unicuique signo totidem. Cui autem signo defuerint 2 annis et dimidio, in illo vere Saturnus moratur.

Jupiter, indubitanter si vis scire in quo signo moretur, supradictos annos per duodecim divide, et quod infra remanserit, initio suo ab Ariete sumpto, unicuique signo unum annum tribue. Cui autem defuerit annus, ibi se receptat Jupiter.

Si autem in quo signo sit Mars diligenter inquiris, saepe fatus annos per annum et dimidium divide, et Capricorno sumpto initio; et quod supererit, per signa partire, unicuique datis quadraginta quinque diebus. Cui quadraginta quinque defuerunt dies, ibi Martem habeas.

Si quis teneat curat in quo signo Venus splendida rotetur, supputationem longissimam, et multo errore involutam, nunc solerti indagatione abbreviata, sic colligat. Annos ab initio mundi, per octo computatos semper ejiciat, donec ad octo pervenire queat, et quidquid infra remanserit, per trecentos dies dividat; et ubi hic numerus defuerit, quadraginta addat, et cuilibet signo viginti quinque distribuat, et a Libra incipiat; et cui hic numerus deluerit, ibi Venerem se receptare cognoscat. Ad haec sciat Venerem, Soli semper esse vicinam, sic quidem ut in longiorem nunquam ab eo recedat regionem, quin vel praecedat, vel regenda subsequatur plus quatuor aut tribus signis.

De Mercurio autem, quia nec difficilis habetur quæstio, non duxi necessarium ut longa subsequetur descriptio, quia sic vicinus semper videtur et habetur soli, ut nunquam vel praecedat vel subsequatur tantum, quin aut in praecedenti signo, aut in

A subsequenti, vel certe in eodem, facillime possit inveniri.

Item de eodem alio modo.

Anno ab initio mundi summam, per triginta quoties potuerit, metiatur; cumque transgressi fuerint numerum, qui constant menses agnoscantur, atque ex his primo Capricornus. Deinde cætera signa sortiantur triginta, ubi consistunt, Saturnum nonnulli colligendum existimant; deinde ubi triginta defuerint, ibi Saturnum versari.

Ab exordio mundi annis per octodecim separatis, menses exuberantium annorum, si denuo per eamdem partem divisoris octodecim, primum Sagittario, deinde signis cæteris totidem tribuantur, ubinam Jupiter domicilium habeat, indicabit. Si quidem cui signo octodecim tribuendi defuerint, Jovem in eodem morari dicunt.

B Annis ab initio mundi per senarium divisum, et annorum numerum excedentium mensibus item per senarium separatis, atque unicuique signo sex assignatis, a Scorpione duntaxat sumpto initio, Mars traditur manifestari. Namque in eo signo Martem inveniendum, cui sex defuerint partes, dicunt.

Annos ab initio mundi per viginti quatuor separare partem jubemur, et hinc summae non congruentium annorum menses consideratos applicare signis, exordio sumpto a Libra, ita ut unumquodque viginti quatuor semper accipiat; etenim, sic expensis, patet facit stationem Veneris.

Annū saepe præfati, duodenarii parte separati, annorumque superfluentium cogniti, menses duodecim, Virginis sumpto ordine, reliquis totidem attributis, ubi se cœpiet Mercurius judicabunt. Namque unicuique duodecim assignandi defuerint, in eo versari Mercurium, curiosi taliter rerum opinantur. Sin autem prima partitio duodenaria concludatur, inveniri planetam memoratam in Virgine semper putant.

Planetæ, hoc est, Errantes, sunt in numero certo tantum septem: qui etsi respondeant septem diebus, sive feriis, totius septimanæ, vel hebdomadæ, tamen eundem ordinem minime servant. Quoniam Sol hic habetur quartus, et tandem est primus in hebdomada nostra; nam dicitur et dies Solis et dies Dominicus. Item Luna est hic ultima et septima, et in septimana est pro secundo die. Solus Mars concordat in situ cœli, et in numero hebdomatico. At Mercurius hic habetur sextus, et apud nos quartus dies septimanarius. Jupiter postea, qui et Jovis, est hic secundus. Saturnus senex loripes est hic primus, et apud nos ultimus. Ita se longe aliter habent res infernae et humanae quam res supernæ et cœlestes. Nec est in homine posse omnium quæ supra sunt, ad infallibilem et exquisitam normam sciœ, dicere, aut scribere. Verum sapient unusquisque ad sobrietatem, et timeat.

ORDO PLANETARUM JUXTA NATURAM

ET NUMERUM EARUM SECUNDUM HEBRÆOS.

Sol, qui dicitur juxta Hebræos hama, prima est planetarum. Secunda Venus, quæ dicitur Noga. Tertia Mercurius, id est, Cocaph. Quarta Luna, quæ et Libala. Quinta Saturnus, videhicit, Sabbai. Sexta Jupiter, id est, Sedech. Septima Mars, qui et Madei. Ad hunc ordinem sortiuntur horas diem et noctum totius septimanæ, id est, a prima hora diei primæ feriæ solis; unde et dies Solis dicitur, secunda hora Veneris, tertia Mercurii, quarta lunæ, quinta Saturni, sexta Jovis, septima Martis, octava iterum Solis; et sic per ordinem, ut diximus. Unde sit ut secundum nomina Planetarum, quæ præsunt primis horis singulorum dierum, sortiantur ipsi dies no-

D mina, id est, dies Solis, dies Lunæ, dies Martis, dies Mercurii, dies Jovis, dies Veneris, dies Saturni. Primis autem horis noctum totius septimanæ, hæ præsunt planetæ. Primæ horæ noctis, quæ sequitur diem primæ feriæ, præest Jupiter. Secundæ Venus, tertiae Saturnus, quartæ Sol, quintæ Luna, sextæ Mars, septimæ Mercurius.

Sol creatus est in Leonis decima quinta parte, Luna in Cancri decima quinta parte.

Mars creatus est in Scorpii decima quinta parte, remotus a Sole nonagiinta partibus.

Mercurius in septima parte Virginis, remotus a Sole xxxii partibus.